

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ - 1936

Γεν. Διευθυντής: Γ. Π. ΚΟΥΡΑΚΟΣ

ΕΤΟΣ 16^{ον} ♦ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1950-1951

ΘΕΑΤΡΟΝ „ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ“

Τετάρτη 24 Ιανουαρίου 1951, ώρα 6 μ.μ.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

*

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ

JUANA

RECITAL

•

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΧΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

I.— ΝΤΕΒΑΤΑΣΙ ('Αλαριπού)

ΜΠΑΡΑΤΕ Νατιάμ είναι ίσως ο αρχαιότερος από τους επίκιντας χορούς και είναι η κλασική μορφή του λυρικού χορού των Νοτίων 'Ινδιών που διατηρήθηκε στους 'Ινδικούς Ναούς πάνω από τρεις χιλιάδες χρόνια.

Στο 'Αλαριπού η εντετατάσι (χορεύτρια του Ναού) αφιερώνεται στη θεότητα και έβρασκεί τους μύς της για το χορό.

II.— ΝΟΤΣΟΥΑΛΛΙ

Στις Βόρειες και Κεντρικές 'Ινδίες, ο χορός έχει πολύ μουσουλμανικό χαρακτήρα. Σ' αυτόν μιά «Νοτσβάλλι» δείχνει την γοητεία και την τέχνη της.

III.— ΧΩΡΙΚΗ

Ένας χορός που έχει ως βάση τα «Τραγούδια της πείνας» του Ραζπούτάνα.

1) «Οι στάμνες είναι άδειες. Τα κτήνη φοβούν... Οι άρπακτικές φυλές κατεβαίνουν προς την πόλι να λεηλατήσουν, αλλά παραμένουμε στο έδαφος μας.

2) «Τα παιδάκια μου μου ζητούν τροφή, δεν καταλαβαίνουν γιατί πεινούν. Πώς μπορώ να εξηγήσω τί συμβαίνει...»

3) «'Εκείνος φέρνει την τροφή. 'Εκείνος φέρνει την πείνα...»

Χορογραφία της ΖΟΥΑΝΑ

(ΜΙΚΡΟΝ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ)

ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ

IV.— ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΟΥΖΜΠΕΚ (Ε.Σ.Σ.Δ.)

Η μουσική και οι χοροί του Ούζμπεκιστάν συλδέουν μιά πρωτόγονη δύναμη που τους είναι έμφυτη, στην κλασική χάρι των αρχαίων πολιτισμών των 'Ινδιών και της Περσίας.

V.— Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ('Αραβία)

Ένας συμβολικός χορός του χαρεμιού, που έρμηνεύει το ποίημα του 'Ιμπν 'Ελ Φαρέντ: «Μιά καλοκαιριάτικη νύχτα συνήντησα την αγαπημένη μου... Είρασαν μολύχοι οι δυό μας, μακριά απ' το πλήθος, μακριά απ' τα φθονερά μάτια, απ' τα περίεργα αυτιά και τις μοχθηρές γλώσσες. Μαύ έπε: «'Ανοιξε την καρδιά σου στή χαρά...» Σύμφωνα με την επιθυμία μου μείναμε μαζί όλη τή νύχτα... και ένοκωσα ότι ήμουνα άρχόντισσα όλόκληρου του κόσμου, και ότι τα στοιχεία με ύπάκουαν σαν σκλάβοι».

Χορογραφία του ΛΑ ΜΕΡΙ

VI.—ΟΥΛΕΝΤ ΝΑΪΛ (Βόρειος Ἀφρική)

Ἡ Οὐλέντ Ναΐλ τῆς Σαχάρας πηγάζει στὶς πόλεις τοῦ Ἀλγερίου καὶ τοῦ Μαρόκου, καὶ χορεύεται καὶ κόνοντας ἐραστὰς μαζεῖται χρήματα γιὰ τὴν προίκα τῆς. Ἐπιστρέφει στὴν ἔρημο καὶ ἀγοράζει ἕνα σύζυγο. Ὅταν παντρευτὴ εἶναι πιστὴ στὸν ἄνδρα τῆς καὶ δὲν χορεύει πλέον δημοσίᾳ. Τὸ κυριότερο σημεῖο τοῦ χοροῦ τῆς εἶναι τὸ μανθλι ποὺ μεταχειρίζεται σὰν διακοσμητικὸ στοιχεῖο, ἢ γιὰ νὰ δώσῃ περισσότερη ἔνταση στὴν παντομίμα: π. χ. «Κοιμήσου στὴν ἀγκαλιά μου», «Ἄδειες τόσες» (μῆμητ! ἕνα καλάθι), «Προσφέροντας δώρα», μιά γωνιά τοῦ μανθλιού κυματίζοντας...

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ 10 ΛΕΠΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΤΗΝ ἈΠΩ ἈΝΑΤΟΛΗ

VII.—ΜΠΕΝΤΟΪ-Ο (Ἰάβα)

Ἡ Τέχνη τοῦ χοροῦ στὴν Ἰάβα ἀναπτύχθηκε καὶ διατηρήθηκε στ' Ἀνάκτορα. Μπεντόζος εἶναι τὰ μέλη τοῦ Βασιλικοῦ Μπαλλέτου. Σχεδὸν ὅλοι οἱ Ἰαβανέζικοι χοροὶ ἔξασκούν μιά ὑπνοιστική δύναμι καὶ φανεροῦν τὴν ἐπίδρασι τοῦ Κοκλιλοθέατρου.

VIII.—ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ (Θιβέτ)

Σὲ πολλὰς περιοχὰς τοῦ Θιβέτ οἱ χωρικοὶ χορεύουν μόνον τὴν ἀνοιξί, ἐπειδὴ ὁ χειμῶνας εἶναι πολὺ κρύος καὶ τὸ καλοκαίρι πολὺ ζεστό, τὸ δὲ φθινόπωρο ἀσχολοῦνται μὲ τὸ θερισμό. Ἀπὸ ἀρχαιστάτων χρόνων, ἡ γυναῖκα ἔπαιξε πάντοτε ἕνα πρωτεύοντα ρόλο σ' ὅλες τὶς κοινωνικὰς τάξεις. Κάθε χορὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα ἢ δύο συμβολικὰ βήματα ποὺ ἐπαναλαμβάνονται ἀπὸ τὴν ομάδα στὶς διάφορες χορογραφικὰς φηλοῦρες. Ἡ «Ἀνοιξιὰτικὴ γιορτὴ» ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ Θιβητιανὰ τραγούδια καὶ χορούς.

IX.—ΓΙΕΝ ΠΟΥΪ (Βιρμανία)

Μολοντὶ ὁ χορὸς τῆς Βιρμανίας μοιάζει, στὸ ρυθμὸ, μὲ τὸ χορὸ τοῦ Σιάμ, εἶναι πολὺ διαφορετικὸς ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα—ὁ τελευταῖος εἶναι αὐστηρὸς καὶ κόμμος, ἐνῶ ὁ πρῶτος εἶναι εὐθυμος καὶ φιλάρεσκος. Ἐνα ἀπὸ τὰ κυριότερα χαρακτηριστικὰ τῶν Βιρμανῶν εἶναι τὸ χιούμωρ.

(ΜΙΚΡΟΝ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ)

ΟΠΟΥ Η ΑΝΑΤΟΛΗ ΑΝΑΜΙΓΝΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΔΥΣΙΝ

X.—ΧΟΤΑ ΒΑΛΕΝΤΣΙΑΝΑ

Λαϊκὸς χορὸς τῆς ἐπαρχίας ΜΟΥΡΣΙΑ, τῆς Ἰσπανίας.

Ρυθμιζόμενος ἀπὸ τὸν ΛΑ ΜΕΡΙ

XI.—ΣΟΛΕΑΡΕΣ

Στοὺς χορούς τῆς Σπανίας ΖΙΑΤΑΝ, ξαναβρίσκουμε τὰ ἴχνη τῆς ἀποδημίας τῆς ἀπὸ τὰς Ἰνδίας πρὸς Δυσμάς. Ἄν καὶ διαγμῆνος καὶ καταπρεγμένος παντοῦ ὅπου κι' ἄν πῆγαινε, αὐτὸς ὁ λαὸς νόμιζε πὺς καταγόταν ἀπὸ μιά ἐγγενεῖά βασιλέων καὶ βασιλισσῶν. Στὴν «Σολεάρες» ὁ κιθαροδὸς καὶ ἡ χορεύτρια ἐρμηνεύουν μιά ἐλεύθερη ἐρμηνεῖα τῆς παλαιᾶς πατροπαράδοτης μορφῆς.

XII.—ΦΑΡΟΥΚΑ

Λαϊκὸς τσιγγάνικος χορὸς μὲ ρυθμὸ 4)4.

Φωτισμὸς καὶ Μουσικὴ συγχρονισμοῦ: Κοκ Georges PHILCOX

241/51

Juana